

DE JUISTE KEUZE

Sommigen bewandelen verrassende omwegen voordat ze op hun definitieve opleidingsplaats terechtkomen. Bij anderen is het liefde op het eerste gezicht. Als er maar niet zoveel méér bij kwam kijken. Hoofdbreken rond het kiezen van een specialisme. Els van Thiel

fleur Poelkens (27) wist van jongs af dat ze iets medisch wilde gaan doen. Ze koos voor biomedische gezondheidswetenschappen in Nijmegen. 'In het derde jaar begon ik me af te vragen of ik dit de rest van m'n leven wilde doen. Het was een leuke opleiding, maar ik miste het contact met patiënten.' Fleur maakte de opleiding in 2001 af en stroomde meteen door naar geneeskunde. Daar is ze bijna mee klaar en nu hoopt ze vurig op een opleidingsplaats bij interne geneeskunde. 'Ik ben niet iemand die wil snijden, ik voel meer voor de beschouwende kant. Dan zit je goed in het brede vakgebied van interne geneeskunde. Je bent een soort 'huisarts' in het ziekenhuis. Ik vind het aantrekkelijk dat je als internist veel contacten hebt met andere specialismen, dat houd je alert.'

Haar eerste co-schap, toevallig op een afdeling interne, bevestigde Fleur in haar keuze. 'Ik was natuurlijk nog een pril

Fleur Poelkens: 'Ik ben niet iemand die wil snijden.'

groentje, maar ik trof werk dat me lag en collega's die bij me pasten. Sociale mensen die tijd nemen voor een praatje, vriendelijk zijn tegen patiënten en hard werken. Dat beviel me. Ik zie graag het hele plaatje met alle klachten en problemen die daarbij horen en niet alleen de lever of de nieren.'

Een co-schap dat prettig verloopt kan een valkuil zijn, vindt Fleur. 'Is het echt het vak dat je aanstaat of is het de sfeer op de afdeling of zijn het de inspirerende collega's die het zo leuk maken?'

Comfortabel uitgestippeld

Tim Forouzanfar (32) was twaalf toen hij in 1984 met zijn Nederlandse moeder naar Nederland kwam, zijn Iraanse vader volgde later. 'In Iran zeggen ze: het geluk klopt maar één keer op je deur. Mijn geluk was de verhuizing naar Nederland. Maar ik geloof niet zo in geluk, er moet ook flink worden gezweet!'

Tim studeerde geneeskunde in Maastricht. In het derde jaar ging hij er Chinese geneeskunde bij doen, een driejarige parttime opleiding in Amsterdam. 'De wereld van de westerse geneeskunde is *narrow-minded*: als wij het niet kunnen oplos-

'Na twee jaar had ik het helemaal gehad'

sen, kan niemand het. Dat vind ik onzin. Chinese geneeskunde kwam niet uit de lucht vallen. Ik beoefende al jaren oosterse vechtsporten en daardoor was ik geïnteresseerd geraakt in oosterse filosofie.'

In het vijfde jaar van zijn studie - met het diploma Chinese geneeskunde op zak - raakte Tim geïnteresseerd in pijnbestrijding. Als geroepen kwam er een mogelijkheid om als student-assistent onderzoek te doen naar pijnbestrijding bij de vakgroep anesthesie. Eigenlijk niet bestemd voor zesdejaarsstudenten die co-schappen moeten doen, maar met de nodige overredingskracht lukte het de plaats te bemachtigen. 'Het was een schot in de roos. En het werd nog mooier toen ik halverwege het zesde studiejaar de mogelijkheid kreeg om te promoveren op pijnbestrijding.'

Na afronding van de studie geneeskunde in 1999 begon Tim aan z'n promotieonderzoek en hij combineerde dat met werken als arts op de afdeling anesthesie. En passant haalde hij daar zijn opleidingsplaats binnen. 'Mijn toekomst lag comfortabel uitgestippeld. Maar na twee jaar had ik het helemaal

beeld: de beeldredactie, rijk van 't nullenaar

gehad in het ziekenhuis. Ik voelde me gevangen in de bureaucratie en de hiërarchie. Ik moet hier weg, was de conclusie.'

Lichtende voorbeelden

Ook Fleur kent twijfels, maar van een andere aard. 'De opleiding tot internist betekent hard werken en veel uren draaien. Mijn vriend wil graag kinderen en ik ook. Als ik erover nadenk hoe dat allemaal moet worden geregeld, komt er veel op me af. Gelukkig bestaat de mogelijkheid om de opleiding in deeltijd te doen als je kinderen hebt. Bij interne geneeskunde werken tegenwoordig ook vrouwen met kinderen en dat lukt kennelijk. Voor mij zijn dat lichtende voorbeelden!'

Probeer vooruit te kijken, adviseert Fleur. 'Hoe zie je jezelf over vijf, zelfs tien jaar? Waar wil je dan mee bezig zijn? Hoeveel tijd wil je daaraan besteden? Wat vind je verder belangrijk in je leven? Als je die vragen beantwoordt, krijg je vanzelf voor ogen wat bij je past. Want je legt jezelf wel vast voor een paar jaar hard werken. Daar is niks mis mee. Maar het is ook de tijd dat je jong bent en kinderen wilt krijgen.'

Toen het ziekenhuis Tim te benauwd werd, kwam tandheelkunde bovendrijven: eigen baas, prettige werktijden en goede betaling. Om de studie tandheelkunde in Leuven te bekostigen, verrichtte Tim medische keuringen en begon een eigen acupunctuurpraktijk in Maastricht. Daarnaast werkte hij stug door aan zijn promotieonderzoek. Een vermoeiend leven, pendelend tussen Leuven en Maastricht. Tot overmaat van ramp bleken acupunctuurpatiënten slordige betalers. 'Drie keer is de deurwaarder geweest omdat ik mijn rekeningen niet meer kon betalen!'

Ook tandheelkunde was niet de juiste keus voor Tim. 'Na één jaar dacht ik al: dit is me te beperkt. Als ik nu eens geneeskunde combineer met tandheelkunde, dan kom ik uit bij kaakchirurgie.'

Jaartje rondkijken

Tim heeft zijn studie tandheelkunde afgerond, hij is gepromoveerd en zit nu in het tweede jaar kaakchirurgie in Amsterdam.

Tim Forouzanfar: 'Wacht niet met kiezen tot je klaar bent.'

beeld: de beeldredactie, peter streitlski

'Een betere keuze had ik niet kunnen maken! Kaakchirurgie is ongelofelijk veelzijdig.'

Hoe kijkt hij terug op de lange weg die hij heeft afgelegd? 'Misschien had ik over sommige dingen langer moeten nadenken, maar dat zit niet in de aard van het beestje. Ik heb geen spijt van wat ik allemaal heb gedaan. Het maakt me een completer mens, een completere arts.'

Hard werken blijft zijn motto. 'Wacht niet met kiezen tot je klaar bent. Kijk tijdens je co-schappen goed om je heen. Als je iets wilt, maak er werk van, bijt je erin vast. Met hard werken kun je alle problemen tijdens je studie overwinnen. Promoveren is trouwens helemaal zo'n slecht idee nog niet. Bij sollicitaties zwaaien alle deuren gastvrij voor je open.'

Als je tijdens je co-schappen geïnteresseerd raakt en je overweegt je in dat vakgebied te specialiseren, laat dat dan duidelijk merken, tipt Fleur. 'Collega's merken dat je het leuk vindt en reageren daarop. Het is een wisselwerking. Houd die contacten warm, laat nog eens wat van je horen. En als je écht niet weet welk specialisme je moet kiezen, ga dan een jaartje rondkijken op een Eerste Hulp, want daar zie je alles.' ■

VVAA TIJDENS JE SPECIALISATIE

Als arts in opleiding kun je voor allerlei activiteiten, producten en diensten bij VVAA terecht. Bijvoorbeeld interessante workshops, seminars en sportieve evenementen zoals een beachvolleybaltoernooi en een jaarlijkse zeilwedstrijd speciaal voor arts-assistenten. Maar ook kun je gratis advies krijgen over alle zakelijke en financiële kanten van je opleiding, beroep én je privé-leven.

Het VVAA-opleidingsprogramma voor arts-assistenten loopt uiteen van financiële, juridische en fiscaal gerelateerde onderwerpen tot praktijkmanagement en communicatieve en organisatorische (management)vaardigheden. De opleidingen zijn op maat en pragmatisch; het geleerde is direct

toepasbaar in de praktijk. Een voorbeeld hiervan zijn de jaarlijks terugkerende belastingworkshops die door veel assistenten worden bezocht.

Speciaal voor beginnende huisartsen en artsen in opleiding heeft VVAA het StartersConcept ontwikkeld. Een pakket producten en diensten dat precies aansluit op de fase waarin jij zit, met bovendien hoge kortingen op bijvoorbeeld je autoverzekering, aansprakelijkheidsverzekering en ook je hypotheek.

Meer weten over wat VVAA voor jou kan betekenen als jij je gaat specialiseren? Ga dan naar www.vvaa.nl/inopleiding. ■